



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Beati P. Philippi Nerii Florentini. Congregationis Oratorii Fvndatoris

Gallonio, Antonio

Mogvntiæ, 1602

Grauißimo morbo implicitus conualescit diuinitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43172

tem inuisens, illud monet, vt sacramentis Ecclesiæ se muniat, seq; deum mortalem agnoscat: sed cum id verbum tum illi, tum domesticis durum nimis videretur (quandoquidem de ægri morte ne levis quidem suspicio erat) de Philippi consilio in aliud tempus differendo cogitari cœptum est: sed B. Patre acrius instante datum sibi consilium egrotus tandem amplectitur, qui sacramentis Ecclesiæ munitus rebus humanis eripitur.

Grauisimo morbo implicitus conualescit diuinitus.

EO ipso anno inciderat Philippus Nouembri mense in continentem febrim sine remissione grauē, ardentem, atque periculosam, quæ quadraginta totos dies eum acerrimè diuexauerat: inualescente in dies morbo, cum putarent omnes eum procul abesse exitio, integrè de repente firmitati præter spem resti-

tuitur

tuitur: id porrò medici diuinum fu-
isse miraculum, etatis viri præsertim
habita ratione, iurati publico testi-
monio confirmarunt.

Illud quoque admirabile, quòd *Id iurati*
Hieronymo Cordelio vni ex ijs, qui *testes, ocu-*
eum egrotantem curabant, accidit. *latisq; fir-*
marunt.
Hic cum quodam die sub vesperū
illum pessimè habentem reperisset,
Philippus dixit adeò periculosè æ-
grotat, vt non longè iam absit à pe-
riculo mortis. Redit deinde postri-
die summo manè, quæritque sollici-
tus num benè haberet: ei Philippus,
qui de verbis illius nihil acceperat,
seorsum ab alijs euocato; o Cordeli
inquit, non est mihi hic morbus, vt
tua fert opinio, supremus: ex eo
surgam.

Hoc ipso tam graui morbo de-
tentus certis quibusdam adolescē-
tibus, quorum ille confessiones fre-
quentissimè excipere solebat, facul-
tatem nunquam, multis ac iustis de
causis dare voluit apud alios cōfes-

siones peragendi: expectate dicebat illis, parumper, quieto animo vivite, Natali die Domini nostri Iesu Christi ego ipse peccatorum vestrorum audiam confessiones: id sicuti prænuñciauerat, cōtigit; ex eo enim morbo paulò post medicis admiratibus (vt qui Philippum ante id tēpus è vitā cessurum dicerent) planè conualuit, eorumque confessiones non modò, sed aliorum etiam excepit, audiuitque.

Observatum præterea fuit frequenter à multis, B. Patrem ex grauissimis morbis, quorum vi peritissimorum iudicio ad vltimum venerat vitæ discrimen, diuinitus præstinæ incolumitati humanis remedijs nihil prorsus efficientibus, vel etiā non adhibitis restitutum fuisse: eam porrò rem medici, qui eius corpus curabant, sacramento testantur.

Videre erat etiam quandoq. Philippum tã breui ex grauissimis morbis ad integram corporis incolumitatem

*Id testes
aliquot sa-
cramento
enunci-
runt.*

tatem redire, vt medici, qui illum
vesperi morti proximum offende-
bant, postridie manè om̃i prorsus
morbo leuatum reperirent.

Illud quoque hic attexam pro mi-
raculo à peritissimis medicis habi-
tum, Philippum de uexa iam ætate,
siue morbo affectum, siue viribus
valentem, tam tenui cibo vitam te-
nere potuisse; idque supra vires na-
turæ, ac diuinum prorsus miraculū
fuisse iureiurando confirmarunt.

Amici cogitationes videt.

IN huius anni exitu Claudius Ne-
rius ciuis Romanus, vir vtriusque
iuris peritia clarus in Vrbe adeo
magnis cōscientiæ aculeis mali dæ-
monis impulsu torquebatur, vt eis
impeditus Eucharistiæ sacramen-
tum frequentare nō auderet. Hisce
in angustijs Philippum consulere
statuit, animo quod ille daret con-
siliij prosequendi, multumque
cum eo sermonem habens, quod

*Hanc rem
iureiuran-
do idem
Claudius,
eiusq; filij,
& consue-
xerunt.*